

31964L0225

P 56/878

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

4.4.1964

SMERNICA RADY

z 25. februára 1964

o zrušení obmedzení slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby vo vzťahu k zaisteniu a retrocesii

(64/225/EHS)

RADA EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO SPOLOČENSTVA

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 54 odsek 2 a 3 a 63 odsek 2,

so zreteľom na Všeobecný program zrušenia obmedzení slobody usadenia sa ⁽¹⁾ a najmä na jeho hlavu IV A,

so zreteľom na Všeobecný program zrušenia obmedzení slobody poskytovania služieb ⁽²⁾ a najmä na jeho hlavu V C,

so zreteľom na návrh komisie;

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽³⁾,

so zreteľom na stanovisko hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽⁴⁾,

keďže všeobecné programy stanovujú, že všetky odvetvia zaistenia musia byť bez rozdielu liberalizované do konca roka 1963 jednak pokiaľ ide o právo usadiť sa jednak pokiaľ ide o právo poskytovať služby;

keďže zaistenie vykonávajú nielen podniky, ktoré sa špecializujú na zaistenie, ale taktiež tzv. „zmiešané“ podniky, ktoré podnikajú jednak v oblasti poistenia a jednak v oblasti zaistenia, a na ktoré sa majú preto vzťahovať opatrenia podniknuté na vykonanie tejto smernice vo vzťahu k tej časti ich podnikania, ktoré je spojené so zaistením a retrocesiou;

keďže na účely uplatňovania opatrení týkajúcich sa práva usadiť sa a slobody poskytovania služieb sa má so spoločnosťami zaobchádzať rovnako ako s fyzickými osobami, ktoré sú štátnymi príslušníkmi členských štátov, len s výhradou podmienok stanovených v článku 58 a podľa potreby s výhradou podmienky, že má existovať reálne a kontinuálne prepojenie s ekonomikou členského štátu; keďže sa preto od žiadnej spoločnosti nesmie s cieľom získania výhod z takýchto opatrení vyžadovať, aby splnili akúkoľvek ďalšiu podmienku, a najmä sa od žiadnej spoločnosti nesmie vyžadovať, aby získala akékoľvek zvláštne povolenie, ktoré sa nevyžaduje od domácej spoločnosti, ktorá chce vykonávať konkrétnu hospodársku činnosť; avšak keďže takáto jednotnosť zaobchádzania nemá členským štátom zabrániť v tom, aby vyžadovali, že kapitálová spoločnosť, ktorá podniká v ich štátoch pod názvom, pod ktorým je známa v rámci práva členského štátu, podľa ktorého bola založená, a že má v obchodných dokumentoch, ktoré používa v hostiteľskom členskom štáte, uviesť výšku svojho upísaného základného imania,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Členské štáty zrušia vo vzťahu k fyzickým osobám a spoločnostiam, na ktoré sa vzťahuje hlava I Všeobecných programov zrušenia obmedzení slobody usadenia sa a slobody poskytovania služieb, obmedzenia uvedené v hlave III týchto všeobecných programov, ktoré sa týkajú práva začať a vykonávať činnosti špecifikované v článku 2 tejto smernice.

Článok 2

Ustanovenia tejto smernice sa uplatnia:

1. na činnosti samostatne zárobkovo činných osôb v oblasti zaistenia a retrocesie, ktoré spadajú pod Skupinu ex 630

⁽¹⁾ Ú. v. ES 2, 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ Ú. v. ES 2, 15.1.1962, s. 32/62.

⁽³⁾ Ú. v. ES 33, 4.3.1963, s. 482/63.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES 56, 4.4.1963, s. 882/64.

v prílohe I Všeobecného programu zrušenia obmedzení slobody usadenia sa;

2. vo zvláštnom prípade fyzických osôb a spoločností uvedených v článku 1, ktoré podnikajú jednak v oblasti priameho poistenia a jednak v oblasti zaistenia a retrocesie, na tú časť ich činností, ktoré sa týkajú zaistenia a retrocesie.

Článok 3

Článok 1 sa uplatní najmä na obmedzenia vyplývajúce z nasledovných ustanovení:

- a) vo vzťahu k slobode usadenia sa:

— v *Spolkovej republike Nemecko*

- (1) *Versicherungsaufsichtsgesetz* zo 6. júna 1931, posledná veta článku 106 odseku 2 a článok 111 odsek 2, ktorými sa federálnemu ministrovi pre hospodárske veci umožňuje ukladať podľa vlastného uváženia cudzím štátnym príslušníkom podmienky pre začatie činností v oblasti poisťovníctva a zakázať takýmto štátnym príslušníkom vykonávanie takýchto činností na území federálnej republiky;
- (2) *Gewerbeordnung*, odsek 12, a zákon z 30. januára 1937, článok 292, v súlade s ktorými sú zahraničné spoločnosti povinné predtým získať povolenie;

— v *Belgickom kráľovstve*

Arrêté royal č. 62 zo 16. novembra 1939 a *Arrêté ministériel* zo 17. decembra 1945, ktoré vyžadujú držbu *carte professionnelle*;

— vo *Francúzskej republike*

- (1) *Décret-loi* z 12 novembra 1938 a *Décret* z 2. februára 1939, obidva v znení zákona z 8. októbra 1940, ktoré si vyžadujú držbu *carte d'identité de commerçant*;
- (2) Druhý odsek článku 2 zákona z 15. februára 1917, v znení *Décret-loi* z 30. októbra 1935, ktorý si vyžaduje získanie zvláštného povolenia;

— v *Luxemburskom veľkovevodstve*

Zákon z 2. júna 1962, články 19 a 21 (*Mémorial A* č. 31 z 19. júna 1962).

- b) vo vzťahu k slobode poskytovania služieb:

— vo *Francúzskej republike*

Zákon z 15. februára 1917, v znení *Décret-loi* z 30. októbra 1935, menovite:

- (1) Druhý odsek článku 1, ktorý splnomocňuje ministra financií, aby vypracoval zoznam určitých podnikov alebo podnikov z určitej krajiny, s ktorými nemožno uzavrieť žiadnu zmluvu o zaistení alebo retrocesii s akýmkoľvek rizikom vo vzťahu k ľubovoľnej osobe, majetku, alebo záväzku vo Francúzsku;
- (2) posledný odsek článku 1, ktorý zakazuje akceptovanie zaistovacích, alebo retrocesívnych rizík poistených podnikmi uvedenými pod písm. b) bodom 1 vyššie;
- (3) prvý odsek článku 2, ktorý vyžaduje, že osoba uvedená v tomto článku musí byť predložená ministrovi financií s cieľom schválenia;

— v *Talianskej republike*

Druhý odsek článku 73 úplného znenia schváleného prostredníctvom *Decreto* č. 449 z 13. februára 1959, ktorý splnomocňuje ministra priemyslu a obchodu zakázať prevod zaistovacích alebo retrocesívnych rizík na určené zahraničné podniky, ktoré si nezriadili právne zastúpenie na území Talianska.

Článok 4

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do šiestich mesiacov po jej vyhlásení a bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Článok 5

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 25. februára 1964

Za Radu

predseda

H. FAYAT